

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีคุณภาพสูงขึ้น และเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ การที่จะพัฒนาประเทศให้บรรลุตามนโยบายของประเทศได้นั้น ส่วนหนึ่งก็โดยการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น ประชาชนที่มีการศึกษาย่อมเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ มีนักเศรษฐศาสตร์ทางการศึกษาได้พยายามวางแผนผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา และปรากฏว่า "พลเมืองหรือกำลังคนที่ประเทศชาติต้องการนั้นก็คือ พลเมืองที่มีการศึกษาในระดับกลาง ซึ่งหมายถึง ผู้ที่จบระดับมัธยมศึกษานั่นเอง" ¹ การที่ประเทศไทยต้องการคนที่มีการศึกษาระดับกลางเพิ่มจำนวนมากขึ้นก็เพื่อให้คุณภาพของคนสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

อนึ่ง การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา นั้นก็เป็นปัญหาในการจัดการศึกษาอย่างหนึ่งก็คือ การศึกษาภาษาที่สอง นั่นก็คือ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ววิชาภาษาอังกฤษเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือค้นหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในสังคม และทำให้เราทราบถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในโลก ทั้งยังเป็นสื่อความคิดและวัฒนธรรมที่จะทำให้เกิดความเข้าใจกันระหว่างนานาชาติ จึงทำให้มีผู้ต้องการเรียนรู้อังกฤษมากขึ้นตลอดมา และ

¹ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, "การสัมมนาครูใหญ่ทั่วราชอาณาจักร," การมัธยมศึกษา (พระนคร: องค์การค้ำคูณสภา, 2509), หน้า 15.

ผู้ที่จัดการศึกษาของไทยก็ได้ตระหนักถึงคุณค่าข้อนี้ จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาขึ้น ทั้งที่เป็นวิชาเลือกบังคับ และวิชาเลือกเสรี ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรใหม่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ในชีวิตจริง ๆ เพราะความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น มิได้วัดกันเพียงแต่การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษานั้นหรือการที่สามารถแปลมาเป็นภาษาของตนคำต่อคำ แต่อยู่ที่ความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสี่ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากกว่า ดังนั้น การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรใหม่จึงมีคุณประโยชน์ทั้งต่อตัวบุคคล ทั่ววิทยาการต่าง ๆ และต่อสังคม ซึ่งพอสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ฟังข่าว อ่านหนังสือพิมพ์ ตำรา ชมภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฯลฯ
2. ใช้ประกอบการค้นคว้าศึกษาวิชาการแขนงอื่น ๆ เช่น ตำราคำนวณวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ การบริหาร ฯลฯ
3. ใช้ในธุรกิจการค้า เช่น การติดต่อธุรกิจการงาน การซื้อขายสินค้า การศึกษาภาวะธุรกิจการค้าต่างประเทศ
4. ใช้ในกิจการต่างประเทศ การร่วมมือประสานงาน การวางโครงการระหว่างประเทศ การทูต การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ
5. ใช้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น การสอนภาษา การเขียน การแปล การสื่อสารมวลชน ประชาสัมพันธ์ประเภทต่าง ๆ
6. เป็นวิชาความรู้ที่สร้างความก้าวหน้า และมีเกียรติสำหรับผู้ที่ใช้ความรู้ความนี้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การศึกษาต่อต่างประเทศ และการเผยแพร่วิชาการต่าง ๆ
7. ช่วยยกระดับการศึกษาของบุคคล อันเป็นการสร้างความก้าวหน้าให้แก่สังคม¹

¹ สรรเสริญ ไชยศรี, "สาระและข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชาวไทย," ศูนย์ศึกษา (กรกฎาคม-สิงหาคม 2513): 4.

แสดงว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นสื่อความเข้าใจระหว่างมนุษย์จำนวนมาก ทำให้มนุษย์ในที่ต่าง ๆ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งก็ยังบังเกิดผลต่อทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศอีกด้วย ฉะนั้น วิชาภาษาอังกฤษ จึงนับว่าเป็นวิชาสำคัญยิ่งในหลักสูตรวิชาหนึ่ง ที่ควรจะเป็นโอกาสให้เด็กไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อเป็นกุญแจไขไปสู่ความรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ ต่อไป

จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอดีต เท่าที่ผ่านมาแล้ว ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ "นักเรียนไทยจะต้องเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 โดยใช้เวลาเรียนนานถึง 8 ปี คือ เรียนตั้งแต่ประถมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และในชั้นมัธยมศึกษา 5 ปี ซึ่งจำนวนเวลาเท่านี้ควรจะมากพอที่จะทำให้คนสามารถเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งจนใช้การได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อมองผลการเรียนด้วยใจเป็นกลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่าเด็กไทยไม่สามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร"¹ นั่นก็หมายความว่า มาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ยังอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากการสอนภาษาอังกฤษของครูในปัจจุบันเน้นในเรื่องไวยากรณ์ มากกว่าที่จะเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงทำให้นักเรียนไทยส่วนมากที่สำเร็จการศึกษาแล้วไม่สามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ดี นี่ก็แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาซึ่งจำเป็นจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพราะนักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีเท่าที่ควรนั้น เราจะพบว่า ขอบกพรองที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งก็คือ ปัญหาการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครูในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะพบอยู่เสมอว่าครูส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้อุปกรณ์การสอน

¹ กานดา สีนชุกรานนท์, วิธีสอนภาษาอังกฤษวิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการ-ศึกษา (พระนคร: องค์การคณาจารย์, 2505), หน้า 2.

จากผลการวิจัยของ อรสา ปราชญ์นคร โคกกลางถึงสาเหตุและอุปสรรคที่ครูส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้อุปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้คือ

1. อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่ไม่เหมาะสมกับบทเรียน
2. ครูไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์
3. ครูสามารถสอนได้โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์
4. ครูไม่มีเวลาเตรียมในการใช้
5. ครูเห็นว่าการใช้อุปกรณ์ทำให้เสียเวลาและสอนไม่ทันหลักสูตร
6. โรงเรียนไม่มีงบประมาณสำหรับจัดซื้อ
7. ครูไม่เคยมีประสบการณ์หรือฝึกหัดมาก่อน
8. ครูคิดว่าเสียเวลากำลังงานและความคิดโดยไม่คุ้มค่า
9. ครูเห็นว่าอุปกรณ์นั้นใช้แล้วไม่ใคร่ผลทำให้รู้สึกเบื่อ¹

จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาอย่างหนึ่งก็คือ ปัญหาในการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อเราพิจารณาถึงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรใหม่แล้ว จะพบว่าในแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จะรวมถึงอุปกรณ์ที่จะต้องประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ทุกชั่วโมง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวาขึ้น ช่วยให้เรียนได้เนื้อหามากที่สุดในเวลาอันน้อยที่สุด นักการศึกษาใดทำการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับประสาทรับรู้ทั้ง 5 ทางของมนุษย์เรา เพื่อความประสาททางใจจะรับความรู้ได้มากที่สุด และความรู้นั้นคงทนอยู่ได้นานที่สุด การวิจัยปรากฏผลดังนี้ "ทางชีวทาประสาท

¹ อรสา ปราชญ์นคร, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512), หน้า 82-83.

(Through Taste) รับผิดชอบ 1% ทางกายประสาท (Through Touch) รับผิดชอบ 1 $\frac{1}{2}$ % ทางฆานประสาท (Through Smell) รับผิดชอบ $\frac{1}{2}$ % ทางโสตประสาท (Through Hearing) รับผิดชอบ 11% และทางจักษุประสาท (Through Sight) รับผิดชอบ 83% จากการวิจัย เราพบว่า การรับรู้ทาง จักษุประสาท รับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ โสตประสาท"¹ ด้วยเหตุนี้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เราควรพยายามให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ทางการเห็นและการฟังโดยใช้อุปกรณ์ช่วยในการฟัง การพูดเป็นอย่างดี อันจะทำให้เกิดความเข้าใจ สามารถเรียนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จและสามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะ ทักษะคิด รวมทั้งเกิดความนิยมชมชอบที่ขึ้นและยังช่วยขจัดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีด้วย ดังนั้น โสตทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ นับว่ามีประโยชน์และให้คุณค่าต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาก

ธีโอดอร์ ฮิวเบเนอร์ (Theodore Huebener) ได้กล่าวว่า

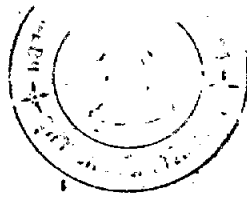
1. ภาษา คือ คำพูด ดังนั้นการสอนภาษาจะได้ผลคืออย่างเต็มที่ก็โดยให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ฟังเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและพูดตาม โสตสำเนียงของตนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง
2. ภาษาย่อมมีสำเนียงแตกต่างกันออกไป ดังนั้น ผู้เรียนควรมีโอกาสฟังสำเนียงแตกต่างกันดังกล่าวก็น่าจะมีผลต่อการเรียนรู้ได้เช่นกัน
3. การเรียนภาษาจะได้ผลคืออย่างมาก ก็โดยโสตสำเนียงของเจ้าของภาษา
4. การเรียนภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การเรียนจะได้ผลอย่างเต็มที่ถ้าผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูด หรือการพูดซ้ำ ๆ มากขึ้น
5. หองปฏิบัติการทางภาษาจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดังสำเนียงของผู้เรียนเอง
6. ทักษะวิเศษบางอย่างให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงและประสบการณ์รองใด²

¹ เข็ม พฤษภทิตกัณฑ์, "ศึกษานิตเทศกัณฑ์โสตทัศนศึกษา," คู่มือการอบรมครูมัธยมศึกษา (พระนคร: หน่วยศึกษานิตเทศกัณฑ์ กรมวิสามัญศึกษา, สิงหาคม 2499), หน้า 100.

² Theodore Huebener, Audio-Visual Techniques in Teaching Foreign Languages (New York: New York University Press, 1960), pp. 6-8.

แสดงว่า โสตทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รองไคเป็นอย่างดี แต่โสตทัศนูปกรณ์บางอย่างให้ประสบการณ์ไคเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะจัดประสบการณ์อย่างไคให้แก่นักเรียน และโดยเหตุที่การเรียนรู้นักเรียนนั้นจะบังเกิดผลไคอย่างเต็มทีนั้น จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้จากของจริงหรือประสบการณ์ตรง ซึ่งบางครั้งครูผู้สอนไม่สามารถที่จะจัดประสบการณ์ตรงให้แก่นักเรียนไค ครูก็สามารถที่จะนำเอาโสตทัศนูปกรณ์บางอย่างมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ประสบการณ์รองแก่นักเรียนไคเช่นเดียวกัน เช่น ครูไม่สามารถเชิญวิทยากรจากชาวต่างประเทศมาสนทนากับนักเรียนไค ครูก็สามารถจัดประสบการณ์รองไคโดยการเปิดเครื่องบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนพูดตาม เป็นต้น

โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไคแก่ กระดานคำ ภาพโปสเตอร์ การ์ตูน ภาพยนตร์ สไลด์ ฟิล์มสตริป รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ของจริง ทีวีการเรียน การแสดงละครต่าง ๆ แผนเสียง เครื่องบันทึกเสียง หอปฏิบัติการทางภาษา และอื่น ๆ เป็นต้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 สิ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือ ให้นักเรียนสามารถติดต่อดูสารกับชาวต่างประเทศไคเป็นที่เข้าใจกัน และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไป การใช้โสตทัศนูปกรณ์เข้าช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษไคอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และในปัจจุบันวงการศึกษาไทยยอมรับและตระหนักถึงคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของครู ยังจะเห็นไคว่าครูผู้สอนในระดับการศึกษาและวิชาการต่าง ๆ ไคพยายามนำเอาโสตทัศนูปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้นกว่าไคในอดีตเป็นลำดับ โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับ พ.ศ. 2521 นี้ มุ่งให้ครูผู้สอนใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา / จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2521 เพื่อจะไคทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของการใช้โสตทัศนูปกรณ์และความต้องการโสตทัศนูปกรณ์ของครูผู้สอน และนำปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ นั้นมาวิเคราะห์



และพิจารณาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนาของหลักสูตร พ.ศ. 2521 นี้ด้วย และยังคงช่วยเป็นกระจุกสองเงาให้แก่หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) อันจะเป็นพื้นฐานทางการศึกษาต่อไปในอนาคตให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพของการเรียนการสอน อันจะช่วยป้องกันความสูญเปล่าทางการศึกษาในอนาคตอีกด้วย นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยได้หยิบยกปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรใหม่นี้ ก็เพื่อต้องการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เพื่อทำการปรับปรุงเนื้อหาภายในหลักสูตรให้ยืดหยุ่นต่อการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้น ม.1 ของครูในโรงเรียนรัฐบาล
 - 1.1 ความมุ่งหมายในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์
 - 1.2 ประเภทและจำนวนสื่อทัศนูปกรณ์ที่ครูภาษาอังกฤษใช้ประกอบการสอน
 - 1.3 ปริมาณความถี่ของการนำสื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความรู้และความสามารถของผู้สอน ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความรู้และความสามารถในการเลือกสื่อทัศนูปกรณ์
 - 2.2 ความรู้และความสามารถในการผลิตสื่อทัศนูปกรณ์
 - 2.3 ความรู้และความสามารถในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาการประเมินผลประสิทธิภาพของการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทัศนะของครูผู้สอน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของประชากรเฉพาะครูหรืออาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 และเป็นครูหรืออาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 239 คน โดยจะทำการศึกษาในเรื่อง

1. ศึกษาอุปสรรคและปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความรู้ความสามารถของครูผู้สอนเกี่ยวกับ การเลือก การผลิต และการใช้สื่อทัศนูปกรณ์
3. ศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประเมินผลประสิทธิภาพของการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความของการวิจัย

1. "สื่อทัศนูปกรณ์" หมายถึง อุปกรณ์ซึ่งผู้เรียนได้เห็นหรือได้ยิน หรือทั้งได้เห็นและได้ยิน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ
2. "หลักสูตร เก่า" หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 ซึ่งจัดระบบชั้นเรียนเป็น 7 : 3 : 3 กล่าวคือ ประกอบด้วยชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย รวม 7 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลายอีก 2 ปี
3. "หลักสูตรใหม่" หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 มาเป็นหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยเปลี่ยนแปลงระบบชั้นเรียนจาก 7 : 3 : 3 มาเป็น 6 : 3 : 3 ซึ่งประกอบด้วยชั้นประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลายอีก 3 ปี นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายโครงสร้างของวิชา และเวลาเรียนของหลักสูตรด้วย

4. "ชั้น ม.1" หมายถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521

5. "โรงเรียนรัฐบาล" หมายถึง โรงเรียนในสังกัดโรงเรียนส่วนกลาง กอง
การมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

6. "ครูภาษาอังกฤษ" หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน
รัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เฉพาะ
เขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ที่นำมาใช้เป็นประชากรของการวิจัยครั้งนี้

7. "ผู้เรียน" หมายถึง นักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา
2520 และเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2521 ในหลักสูตรมัธยม
ศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

8. "ศึกษานิเทศก์" ภาควิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง อาจารย์ที่ออกไปช่วยแนะนำ
วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้แก่ครูที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา และ
เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนไม่ว่าจะในเรื่อง
หลักสูตร แบบเรียน คู่มือการสอน หรือการใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อจะได้ทำ
การปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการค้นคว้า

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ และการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
กับโสตทัศนศึกษา การสำรวจ และการวิเคราะห์ปัญหาทางโสตทัศนศึกษา ทั้งฉบับภาษาไทย
และภาษาต่างประเทศ

2. ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521
จากหนังสือตำรา วารสาร และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ

3. สํารวจรายชื่อโรงเรียนรัฐบาลทั้งหมดที่จัดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร จากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 92 โรงเรียน แต่จะสุ่มตัวอย่างให้เหลือเพียง 60 โรงเรียน

4. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 239 คน

5. สร้างแบบสอบถามเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร"

6. นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แล้วส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนรัฐบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร

7. เก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละ

8. สรุปผลและเสนอแนะ

คุณค่าของการวิจัยและประโยชน์ที่จะได้รับ

การวิจัยเรื่องนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้คือ

1. ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพปัญหาการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารในโรงเรียนต่าง ๆ และนักการศึกษาทั่วไปตระหนักถึงความจำเป็นในการจัดหาหรือให้การบริการแก่ครู และให้ความสนับสนุนในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนในโรงเรียนให้มากขึ้น

3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ช่วยให้เห็นถึงประเภทของโสตทัศนูปกรณ์ที่ควรใช้มากที่สุดของครูภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 อันจะเป็น

กระจงสองเงาให้แก่เจ้ากรมสังกัดในหน่วยงานนั้น ๆ จัดทางงบประมาณซื้อวัสดุทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอนเพิ่มเติม เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

4. การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการฝึกหัดครู ในด้านที่จะได้ทราบถึงข้อเท็จจริง เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตครูในระดับต่าง ๆ ให้สามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ผ่าน ๆ มา ปรากฏว่า การวิจัยเกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีผู้ทำวิจัยกันบ้างพอสมควร แต่การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรใหม่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 นั้น ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดทำไว้เลย เนื่องจากเป็นหลักสูตรใหม่และเป็นหลักสูตรที่จะเป็นพื้นฐานทางการศึกษาต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงคิดว่าถ้าผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และป้องกันความสูญเปล่าทางการศึกษาในอนาคตได้อีกด้วย โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

การวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2508 สุวรรณี เต็งอำนาจ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" ผลปรากฏว่า ในด้านวิชาการ ครูขาดอุปกรณ์การสอนเพราะไม่ได้รับการสนับสนุนให้มี และสถานที่ไม่อำนวยในการใช้ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น จำนวนชั่วโมง และวิชาสอนของครูไม่เหมาะสม ครูวุฒิสูงไม่ได้ทำงานทางวิชาการมากเท่าที่ควร ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีสุขภาพ บุคคลิกลักษณะ มีความรู้ทั้งทางด้านการและวิชาครู ในการสอนก็ต้องมีการเตรียมอย่างดี มีการสอนที่เร้าความสนใจของนักเรียนอยู่เสมอ และ

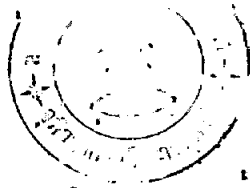
ต้องมีการวัดผลภายหลังการสอนอยู่เสมอด้วย ¹

ในปีเดียวกันนี้ เจียรนัย สุรัตพิพิธ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครศรีบุรี" ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจและมีประโยชน์ ผู้บังคับบัญชา นักเรียน และเพื่อนครูให้ความสนใจต่อการสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับครูสอนวิชาอื่น ๆ เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไปจนจะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้ การสอนวิชาภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนให้มากและต้องให้เหมาะสมกับวัย ชั้นของนักเรียน ต้องมีการวัดผลสม่ำเสมอทุกครั้งที่จบบทเรียน ตัวครูเองควรหาทางเพิ่มพูนความรู้ใหม่มีวิธีสอนที่เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ ผู้วิจัยได้เสนอว่า กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีเนื้อหาพอเหมาะที่จะจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสม ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนครูให้มีความงอกงามทางอาชีพด้วยการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเพิ่มเติม จัดชั้นเรียน และชั่วโมงสอนให้เหมาะสมกับครูแต่ละคน ตลอดจนจัดหาวัสดุการสอนให้เพียงพอ ตัวครูเองก็ควรพยายามศึกษาหาความรู้ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวาง ซึ่งความรู้ที่ได้นี้จะส่งผลสะท้อนไปยังนักเรียน ²

ในปีเดียวกันนี้ ชำนาญ อจละนันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเทคนิคการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา" ผลปรากฏว่า โรงเรียนสาธิตใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนอื่น และสื่อทัศนูปกรณ์

¹ สุวรรณี เต็งอำนาจ, "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 176-177.

² เจียรนัย สุรัตพิพิธ, "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 83-85.



ที่ซ้ำมากที่สุด คือ คำกริยาเขียน หนังสือพิมพ์ ของจริง ของตัวอย่าง เครื่องบันทึกเสียง และ แผ่นเสียง ภาพที่มีอยู่ในตำรา และภาพที่ตัดจากนิตยสาร สมุดภาพ ภาพยนตร์เสียง ส่วน โสตทัศนูปกรณ์ที่ครูไม่นิยมใช้ คือ กระจกนูน กระจกนูนสามมิติ ลูกโลก ห้องปฏิบัติการทาง ภาษา เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และเครื่องฉายภาพทึบแสง ในเรื่องเทคนิคการใช้ปรากฏว่า ครูส่วนมากมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้ การเลือก การเตรียม และการวัดผลอยู่ในระดับที่ ¹

ในปี พ.ศ. 2512 เพียงใจ แสงอรุณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในพระนคร และธนบุรี "

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูภาษาอังกฤษยอมรับว่าโสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้การอธิบายบทเรียนง่ายขึ้น ช่วยให้ประสบการณ์แก่เด็กมากขึ้น และทำให้เด็กจดจำบทเรียนได้แม่นยำ
2. ครูบางคนเห็นว่า การใช้โสตทัศนูปกรณ์เป็นการเพิ่มภาระ และทำให้ระเบียบวินัยในชั้นหย่อนลง
3. ครูต้องการอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เทปบันทึกเสียง ห้องปฏิบัติการทางภาษา ในการสอนภาษาอังกฤษ
4. ครูต้องการผู้ช่วยเหลือแนะนำและให้ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์
5. ครูบางคนเห็นว่าบริการทางโสตทัศนศึกษาที่โรงเรียนจัดให้ยังไม่เพียงพอ ²

¹ ชำนาญ อจละนันท์, "การศึกษาเทคนิคการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 64-68.

² เพียงใจ แสงอรุณ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในพระนครและธนบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512), หน้า 83-85.

ในปีเดียวกันนี้ อรสา ปราชญ์นคร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้
โสตทัศนูปกรณ์ ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาล ใน
จังหวัดพระนครและธนบุรี"

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูส่วนใหญ่ยังมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษาน้อย
2. ครูยังไม่คอยเห็นความสำคัญของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน
3. มีครูจำนวนหนึ่งยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้และประโยชน์ของโสตทัศนูปกรณ์
4. สาเหตุและอุปสรรคที่ทำให้ครูไม่ใช้อุปกรณ์บางอย่างในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คือ
 - ก. การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน
 - ข. มีอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษแต่ยังไม่ได้รับการสนใจ
 - ค. ขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา
 - ง. ผู้บริหารให้การสนับสนุนในด้านการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ¹

ในปี พ.ศ. 2513 วาณี เวียงเกตุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้โสตทัศนูปกรณ์
ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในพระนคร"

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นพื้นฐานทั่วไป เช่น รูปภาพต่าง ๆ
กระดานคำ ตำราเรียน แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผนที่ เครื่องรับวิทยุ เครื่องขยายเสียง
กิจกรรมงานที่เป็นโครงการ ฯลฯ
2. ความสามารถของอาจารย์ในการใช้เครื่องมือโสตทัศนชนิดอื่น ๆ นั้น ยังไม่
คอยมีความสามารถในการใช้ อาจารย์อีกจำนวนมากใช้เครื่องบันทึกภาพด้วยเทป เครื่องฉาย
ฟิล์มลูป 8 มิลลิเมตร และเครื่องฉายภาพยนตร์เงียบ ฯลฯ ไม่เป็นเลย

¹ อรสา ปราชญ์นคร, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี," หน้า 82.

3. ในการสอนวิชาต่าง ๆ ของสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ อุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ใช้สอนในแทบทุกวิชา คือ กระดานดำ และตำราเรียน นอกจากนี้ยังมีการใช้ แผนภูมิ เครื่องขยายเสียง เทปบันทึกเสียงพร้อมเครื่องเล่น รูปภาพต่าง ๆ

4. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความจำเป็นและความต้องการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา และเครื่องเทปบันทึกเสียงในการสอนภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น มีความจำเป็นและความต้องการใช้โสตทัศนอุปกรณ์มากกว่าอาจารย์ภาษาอังกฤษ

5. ผลที่ได้จากการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ คือ เป็นการเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งได้ผลปานกลาง¹

การวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1952 โรลแลนด์ โอ เมเซอร์ (Rolland O. Meiser) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน"

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาทุกอย่างที่ได้รับมา มีความสัมพันธ์กับจำนวนและคุณภาพของการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน

2. การใช้อุปกรณ์ ครูส่วนมาก คือ 97% ใช้ภาพยนตร์ รองลงมา ได้แก่ फिल्मสตริป สไลด์ ขนาด $3\frac{1}{4}'' \times 4''$ เครื่องฉายภาพทึบ สไลด์ขนาด $2'' \times 2''$ ส่วนรูปภาพต่าง ๆ นั้น ครูทุกคนใช้อยู่เสมอเหมือนกันหมด

3. การยืมวัสดุอุปกรณ์ ครู 63% มักจะจองอุปกรณ์ต่าง ๆ ล่วงหน้า ประมาณ 2 สัปดาห์ และครูพวกที่จะใช้อุปกรณ์ใดดีกว่าพวกที่ยืมทีหลัง และครูส่วนมากจะใช้อุปกรณ์เพื่อการผสมกลมกลืนกับบทเรียนมากกว่ากลุ่มอื่น

002885

¹ วาณี เวียงเกตุ, "การใช้โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 96-105.

4. การเตรียมการใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย ส่วนมากนิยมการฉายดูก่อน (preview) มากที่สุด วิธีอื่นที่ใช้ คือ การศึกษาจากคู่มือ จากการประเมินผลของการใช้ คราวก่อน ๆ เป็นต้น

5. เกี่ยวกับประสบการณ์ทางการสอน ครูที่สอนมาแล้ว 25 ปี หรือมากกว่าจะใช้ อุปกรณ์การสอนน้อยกว่าครูที่สอนมาน้อยกว่า 25 ปี แต่ประสบการณ์นี้มีส่วนสัมพันธ์กับคุณภาพ ของการใช้อุปกรณ์การสอนเพียงเล็กน้อย¹

ในปี ค.ศ. 1963 เวน โรเจอร์ เกรล (Wayne Roger Dralle) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอินเดียนา" เพื่อพิจารณาถึงฐานะของโปรแกรม และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

✓ ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. แบบของโครงการโสตทัศนศึกษา ไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันหรือมีอิทธิพลต่อคุณภาพ และประสิทธิภาพของโครงการโสตทัศนศึกษา แต่การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในความสำเร็จของโครงการ

2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการโสตทัศนศึกษา ส่วนมากได้รับการศึกษาทั่วไป มาดี แต่ความรู้ทางโสตทัศนศึกษายังไม่เพียงพอ

3. เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยมีเวลาพอในการพัฒนาโครงการโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

4. งบประมาณของโสตทัศนศึกษายังไม่เพียงพอ

5. อาคารของโรงเรียนยังออกแบบได้ไม่ดีพอที่จะช่วยให้การใช้อุปกรณ์ได้ผลอย่างเต็มที่²

¹ Rolland O. Meiser, "An Exploration of Factors Effecting the Utilization of Audio-Visual Materials," Indiana University School of Education, Thesis Abstract Series, 4 (1953)

² Wayne Roger Dralle, "The Status of Senior High School Audio-Visual Program in Indiana in 1963-1964 with Recommendation for Improvement," Dissertation Abstracts, XXV, 5627.

ในปี ค.ศ. 1964 ซิสเตอร์ แมรี ริชาร์ดคีน เคอร์ก (Sister Mary Richardine Quirk) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์การใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษาคาทอลิก"

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. โดยทั่วไป ในระยะต้นปีการศึกษา 1962-1963 โรงเรียนมีโปรแกรมโสตทัศนศึกษาที่ค่อนข้างน้อย
2. โปรแกรมโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนทางการเงิน และยังขาดวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างมาก
3. การใช้อุปกรณ์ส่วนมากใช้อุปกรณ์ธรรมดาที่เคยใช้กัน เช่น กระดานดำ บัตรคำ แผนที่ ลูกโลก รองลงมาเป็นการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มสตริป เทปบันทึกเสียง และแผ่นเสียง โทรทัศน์ชนิดจอขาว ภาพโปร่งแสงที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะยิ่งใช้น้อยมาก
4. ครูรู้สึกยุ่งยากในการใช้อุปกรณ์ สาเหตุเนื่องจากสภาพและขนาดของห้องเรียนไม่อำนวยให้¹

ในปี ค.ศ. 1965 โทมัส อแลน คลินตัน (Thomas Allan Clinton) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาครูใหม่ในรัฐเท็กซัส" โดยมีความมุ่งหมายที่จะค้นหาปัญหาต่าง ๆ ของครูใหม่ การวิจัยใช้ประชากรซึ่งเป็นครูใหม่ในมลรัฐเท็กซัส จำนวน 100 คน และเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูใหม่มีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนดังนี้

1. มีความลำบากใจในการใช้โสตทัศนวัสดุ
2. มีปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
3. ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์เพียงพอ

¹ Sister Mary Richardine Quirk, "An Analysis of the Use of Audio-Visual Materials in Catholic Elementary Schools," Dissertation Abstracts, 6 (1965), pp. 3111-2.

4. ไม่มีที่เก็บอุปกรณ์

5. การหาแหล่งวัสดุที่ทำได้ลำบาก¹

เท่าที่ได้ศึกษาการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนของครูในหลักสูตรเก่า ซึ่งในหลักสูตรนั้นมิได้เน้นถึงความสำคัญของการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมองไปว่าการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนนั้น ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างล่าช้า เสียเวลา และสอนไม่ทันตามหลักสูตร ซึ่งผลของการวิจัยต่าง ๆ ปรากฏว่า ผู้เรียนเรียนทันตามหลักสูตร แต่ไม่สามารถที่จะฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง อันก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาทางหนึ่ง ซึ่งเมื่อเรามองดูเนื้อหาในหลักสูตรใหม่วิชาภาษาอังกฤษ เราจะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการติดต่อกับชาวต่างประเทศได้เป็นที่เข้าใจกัน และเป็นพื้นฐานต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้น เนื้อหาในหลักสูตรใหม่จึงได้เน้นถึงการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประเภทต่าง ๆ จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะเปรียบเทียบผลของการวิจัยในเรื่องนี้กับผลของการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วว่า มีปัญหาใดบ้างที่ยังคงเกิดอยู่ และจะต้องพิจารณาแก้ไขต่อไป และจะมีปัญหาใดบ้างซึ่งเพิ่งปรากฏใหม่ในการวิจัยครั้งนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Thomas Allan Clinton, "A Study of Problem Encountered by One Hundred Graduated of East Texas State University and the Functional Relationship Between these Problems and the Teacher Educational Problem," Dissertation Abstracts, 27 : 1983-A, No.6 (1966).